

“Η περίοδος που παρήλθε ήταν σκληρή και πικρή για όλους μας”

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Εγκύκλιο προς τον ελληνικό λαό εξέδωσε η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, με τίτλο “Συνοδικός ευχαριστήριοι λόγος” όπου αναφέρεται κατηγορηματικά “Η περίοδος που παρήλθε ήταν σκληρή και πικρή για όλους μας. Κυριολεκτικά, ματώσαμε για την απουσία σας από τους Ναούς. Όμως, εάν για εσάς η απουσία σας από τις κοινές λατρευτικές συναθροίσεις μας ήταν οδυνηρή, για τους ποιμένες σας, επισκόπους και πρεσβυτέρους, η σωματική απουσία σας ήταν ο μεγαλύτερος πειρασμός και ο μεγαλύτερος πόνος που έχουμε βιώσει στην ποιμαντική διακονία μας”.

“Με αυτές τις σκέψεις σας υποδεχόμαστε με άπειρη εν Χριστώ Αναστάντι χαρά στον Οίκο του Θεού, στον Οίκο των παιδιών του Θεού, στον δικό σας Οίκο και σας ευλογούμε πατρικά όλους. «Εισέλθετε, λοιπόν, όλοι στην χαρά του Κυρίου σας. Και εκείνοι που πρώτο φθάσατε κι όσοι ήλθατε δεύτεροι, λάβετε τον μισθόν σας” καταλήγει η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου.

Διαβάστε αναλυτικά:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

μέ αἰσθήματα δοξολογίας καί αἵνου πρὸς τὸν Τριαδικό Θεό μας, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνεται καί πάλι πρὸς ἐσᾶς, τὰ ἐκλεκτά πνευματικά παιδιὰ τῆς, γιὰ νὰ σᾶς χαιρετίσει μέ τὸν Πασχάλιο χαιρετισμό «Χριστός Ἀνέστη» τώρα πού, μετὰ ἀπὸ ἀκούσια μακρά περίοδο σωματικῆς ἀπουσίας σας ἀπὸ τίς κοινές λατρευτικές συνάξεις μας, εἰσήλθατε καί πάλι στὸν Ἅγιο Οἶκο τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ λατρεύσουμε «ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ τὸ πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομα» 1 τοῦ Ἁγίου Θεοῦ μας.

Ἡ περίοδος πού παρήλθε ἦταν σκληρή καί πικρή γιὰ ὅλους μας. Κυριολεκτικά, ματώσαμε γιὰ τὴν ἀπουσία σας ἀπὸ τοὺς Ναοὺς. Ὅμως, ἐάν γιὰ ἐσᾶς ἡ ἀπουσία σας ἀπὸ τίς κοινές λατρευτικές συναθροίσεις μας ἦταν ὀδυνηρή, γιὰ τοὺς ποιμένες σας, ἐπισκόπους καί πρεσβυτέρους, ἡ σωματικὴ ἀπουσία σας ἦταν ὁ μεγαλύτερος πειρασμός καί ὁ μεγαλύτερος πόνος πού ἔχουμε βιώσει στὴν ποιμαντικὴ διακονία μας. Στ' ἀλήθεια, πόσο χαρούμενος μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ πατέρας σέ ἕνα σπιτικό πού ἀπουσιάζουν τὰ παιδιὰ του; Πόσο μπορεῖ νὰ εὐφραίνεται σέ γιορτὴ μόνος του; Πῶς νὰ ἀπολαύσει τὴν τράπεζα πού γέμει, ὅταν στεροῦνται τοῦ «Ἄμνοῦ» τὰ τέκνα Του;

Σᾶς ὁμολογοῦμε, ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ ὅτι, ἐάν ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δέν παρηγοροῦσε τίς καρδιές μας, ἐάν δέν ἄνοιγε χαραμάδες ἱλαροῦ φωτός στὰ σκότη πού μᾶς κύκλωσαν, ἐάν δέν μετέδιδε τὴν δυνατὴ ἐμπειρία τῆς δικῆς σας πνευματικῆς παρουσίας μέσα στοὺς Ναοὺς πού ἱεροπρακτοῦσαμε καί λειτουργοῦσαμε, ὁ πειρασμός θά ἦταν

ἀβάστακτος. Ἡ ἴδια Χάρη τοῦ Θεοῦ, εἴμαστε βέβαιοι, παρηγόρησε καί τίς δικές σας καρδιές καί γλύκανε τὸν πόνο σας. Σᾶς μετέγγισε τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ στίς «κατ' οἶκον» Ἐκκλησίες σας. Καί σταθήκατε σταθεροί στὴν πίστη, ἀποκρούοντας ὅλα τὰ πνεύματα τῆς πλάνης.

Δοξολογοῦμε τὸν Θεό γιὰ ἐσᾶς. Γιὰ τὴν ὑπομονή σας στίς θλίψεις. Γιὰ τὴν σταθερότητά σας στὴν πίστη. Γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη σας στὴν Ἐκκλησία. Ζῇ Κύριος Παντοκράτωρ, ζῇ καί ἐμεῖς «ἰδού ζῶμεν» 2 μέ Αὐτόν καί μέσῳ Αὐτοῦ.

Μᾶς ἀξιώνει, λοιπόν, ὁ Κύριος τῆς ταπεινώσεως καί τῆς δόξης σήμερα Κυριακὴ νὰ ἀνταμώσουμε καί πάλι στὸν Οἶκο τοῦ Οὐρανίου Πατρός μας, νὰ Τόν ὑμνήσουμε ἀπὸ

κοινοῦ, νά συνακροασθοῦμε τῶν ρημάτων τῆς Ζωῆς καί νά μετάσχουμε στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς, μεταλαμβάνοντας «Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν αἰώνιον».

Μόνο δοξολογία καί αἶνος ξεχύνεται ἀπό τίς καρδιές μας. Δοξολογία καί αἶνος πρὸς Αὐτόν πού εἶναι γιὰ ἐμᾶς τό πᾶν, ὅπως πολύ χαριτωμένα ἔλεγε συχνά ὁ ὁσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης. Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὡς γνωστόν, ἡ προσέλευσή μας στίς κοινές λατρευτικές συναντήσεις μας γίνονται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις πού ἔθεσε ἡ εἰδική

ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ, μέ σκοπὸ τὴν διασφάλιση τῆς δημόσιας ὑγείας. Μέ προηγουμένη μας Ἑγκύκλιο ἐνημερωθήκατε ἐπ’ ἀκριβῶς γιὰ τὸν τρόπο τῆς προσελεύσεώς μας στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς. Ἐμεῖς, ὡς ἐκκλησιαστικὸ σῶμα, ὀφείλουμε νά ἐφαρμόσουμε ἐπ’ ἀκριβῶς καί αὐτές τίς συστάσεις. Συνεργασθήκαμε

καί συνεργαζόμαστε μέ τὴν Ἑλληνικὴ πολιτεία καί μέ τὴν εἰδικὴ ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ, πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας. Αὐτό θά συνεχίσουμε νά κάνουμε. Γι’ αὐτό καί πάλι σᾶς προτρέπουμε σέ πιστὴ ἐφαρμογὴ ὅλων τῶν συστάσεων τῆς εἰδικῆς ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς.

Θέλουμε, ὅμως, νά γνωρίζετε ὅτι ἡ συνεργασία μας αὐτὴ σέ καμία περίπτωση, δέν ξεπέρασε ὅρια, τὰ ὁποῖα ἡ Ὁρθόδοξος πίστη καί ζωὴ μας, ἀλλὰ καί ἡ παράδοσή μας ἔχουν θέσει. Σᾶς διαβεβαιώνουμε ὅτι, χάριτι Θεοῦ, παραμένουμε ἄγρυπνοι φύλακες τῶν ὁρίων πού ἔθεσε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καί τῶν Ἀγίων Συνόδων. Κόκκινες γραμμὲς οὔτε ξεπεράσθηκαν οὔτε θά ξεπερασθοῦν.

Εἶναι ἀδύνατον καί σέ αὐτὴν τὴν Ἑγκύκλιό μας νά μὴ μνημονεύσουμε εὐγνωμόνως καί νά μὴ προσευχηθοῦμε, ἰδιαιτέρως, γιὰ τοὺς ἰατροὺς, τοὺς ἐρευνητές, τό νοσηλευτικὸ προσωπικὸ καί ὅλους τοὺς ἐργαζομένους στὰ νοσοκομεῖα τῆς πατρίδος μας. Τοὺς εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὸν θυσιαστικὸ κόπο τους. Ὁ Κύριος νά ἀνταποδώσει τὴν θυσιαστικὴ προσφορά τους μέ πλῆθος εὐλογιῶν.

Προσευχόμαστε, ἀκόμα, γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων, ἐκ τοῦ κορωνοϊοῦ, ἀδελφῶν μας. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, Συνοδικῇ Ἀποφάσει, θά ψαλεῖ «Τρισάγιον» ὑπὲρ αὐτῶν.

Προσευχόμαστε, ἐπίσης, ἐκτενῶς ὑπὲρ τῆς ἐξευρέσεως καταλλήλου θεραπευτικῆς ἀγωγῆς πού θά περιορίσει καί θά ἐξαλείψει τὴν πανδημία.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις σᾶς ὑποδεχόμαστε μέ ἄπειρη ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι χαρά

στόν Οἶκο τοῦ Θεοῦ, στόν Οἶκο τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ, στόν δικό σας Οἶκο καί σᾶς εὐλογοῦμε πατρικά ὅλους. «Εἰσέλθετε, λοιπόν, ὅλοι στήν χαρά τοῦ Κυρίου σας. Καί ἐκεῖνοι πού πρῶτο φθάσατε κι ὅσοι ἦλθατε δεύτεροι, λάβετε τόν μισθόν σας. Πλούσιοι καί

πτωχοί πανηγυρίστε. Ὅσοι ἐγκρατευθήκατε, ἀλλά κι ἐκεῖνοι πού ἔχετε βραδυπορήσει στήν ἐργασία τῶν ἐντολῶν, τιμήστε τήν σημερινή ἡμέρα. Ὅσοι νηστέψατε καί ἐκεῖνοι πού δέν νηστέψατε, εὐφρανθεῖτε

σήμερα. Ἡ (Ἁγία Τράπεζα) εἶναι γεμάτη, ἀπολαῦστε την ὅλοι. Ὁ Μόσχος εἶναι ἄφθονος καί ἀνεξάντλητος. Δέν ἐπιτρέπεται, λοιπόν, νά φύγει κάποιος πεινασμένος. Ὅλοι ἀπολαῦστε τό Συμπόσιο πού παρατίθεται γιά τούς πιστούς. Ὅλοι ἀπολαῦστε τά θεῖα δῶρα πού προσφέρει ἡ Θεία ἀγαθοσύνη. Κανένας πιά νά μή θρηνεῖ τήν φτώχεια του, γιατί τώρα ἔγινε φανερή ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνη πού προσφέρεται σ' ὅλους ἐξίσου. Κανένας νά μή κλαίει πιά γιά τά πταίσματά του, γιατί συγχώρεσή μας εἶναι ὁ Ἀναστημένος Κύριος.

Κανένας ἄς μή φοβᾶται πιά τό θάνατο, γιατί ὁ θάνατος τοῦ Σωτήρα μας, μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τό θάνατο» 4 .

Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ ἐξουσία στούς ἀπέραντους αἰῶνες.

Ἀμήν.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος

† Ὁ Θεσσαλονίκης Ἀνθιμος

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου Τίτος

† Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος

† Ὁ Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας Χρυσόστομος

† Ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος

† Ὁ Λευκάδος καί Ἰθάκης Θεόφιλος

† Ὁ Θηβῶν καί Λεβαδείας Γεώργιος

† Ὁ Παροναξίας Καλλίνικος

† Ὁ Φωκίδος Θεόκτιστος

† Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς Ἰουστῖνος

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου Στέφανος

† Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης Ἀθανάσιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος